

kpt. Mgr. et Mgr. Diana Santusová
Úrad inšpekčnej služby
útvár inšpekcie
Odbor inšpekčnej služby Západ, Bratislava
kpt. Mgr. Bc. Peter Jakubík, LL.M.
Prezídium Policajného zboru
Národná kriminálna agentúra, expozitúra Bratislava

Kritická infraštruktúra v Slovenskej republike

Úvod do problematiky

Kritickú infraštruktúru možno v súčasnosti bezpochyby považovať za novodobý fenomén, pričom toto tvrdenie sa odvíja predovšetkým od skutočnosti, že v poslednom období je základnou tendenciou vývoja bezpečnostného prostredia prehlbovanie nestability a zmena, resp. nepomerný nárast kvality zdrojov ohrozenia a reálnych bezpečnostných rizík, v dôsledku čoho dochádza k neustále sa zvyšujúcemu záujmu spojencov v Európskom bezpečnostnom priestore o riešenie dôležitých otázok týkajúcich sa efektívnej ochrany a obrany kritickej infraštruktúry a to nielen na národnej, ale rovnako tak aj na medzinárodnej úrovni.¹ Okrem často diskutovanej globálnej hrozby s názvom terorizmus, alebo iných hrozieb spôsobených ľudskou nebanlivosťou, prípadne úmyslom môžu mať nepredstaviteľný dopad na kritickú infraštruktúru krajiny, resp. na „zdravý“ chod krajiny a jej vnútornú bezpečnosť aj rôzne mimoriadne udalosti, ku ktorým dochádza bez toho, aby sme to mohli akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť, kde máme na mysli napríklad živelné pohromy, neodvratiteľné katastrofy, mohutné havárie a podobne.

Na tomto mieste možno teda de facto jednoznačne konštatovať, že práve vhodne zvolená a dobre premyslená ochrana a efektívna obrana kritickej infraštruktúry má zásadný význam nielen pre vnútornú bezpečnosť našej krajiny, ale rovnako tak aj pre vnútornú bezpečnosť celej Európskej únie, ktorú v tejto súvislosti môžeme definovať ako silné medzinárodné zoskupenie krajín, ktoré sa spoločnými silami snažia hľadať efektívne a včasné, no predovšetkým preventívne prostriedky čeliace negatívnym prejavom zlyhávajúcich štátov a rôznym či už očakávaným alebo neočakávaným a nepredvídateľným bezpečnostným hrozbám.

Kritická infraštruktúra v Slovenskej republike

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti možno kritickú infraštruktúru vo svojej podstate v podmienkach Slovenskej republiky charakterizovať ako objekty osobitnej dôležitosti, ďalšie dôležité objekty, vybrané informačné a komunikačné prostriedky, zariadenia na výrobu a zásobovanie vodou, elektrickou energiou, ropou a zemným plynom a ďalšie časti majetku štátu a podnikateľských právnických a fyzických osôb určené vládou SR alebo iným kompetentným orgánom štátnej správy, ktoré sú

¹ KELEMEN, Miroslav a Vladimír BLAŽEK. *Obrana a krízový manažment vo verejnej správe I*. Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika v LM, 2011, s. 165-166.

nevyhnutné na zvládnutie krízových situácií, ochranu obyvateľstva a majetku, na zaistenie minimálneho chodu ekonomiky a správy štátu, ako aj jeho vonkajšej a vnútornej bezpečnosti a ktoré je nutné špeciálne ochraňovať. Môžeme taktiež uviesť, že sa jedná tiež o zariadenia, služby a informačné systémy životne dôležité pre všetkých obyvateľov a riadenie štátu, ktorých nefunkčnosť alebo zničenie môže ohroziť významné bezpečnostné záujmy štátu, čo môže spôsobiť rôzne negatívne ba až katastrofické následky.¹

Smernica Rady 2008/114/ES charakterizuje kritickú infraštruktúru ako zložku, systém alebo ich časť, ktorá je nevyhnutná pre zachovanie základných funkcií spoločnosti, zdravia, ochrany, bezpečnosti, kvality života obyvateľov z ekonomického a sociálneho hľadiska, a ktorej narušenie alebo zničenie by malo závažné dôsledky v členskom štáte z dôvodu nemožnosti zachovať tieto nevyhnutné funkcie.²

Problematiku kritickej infraštruktúry v našej krajine legislatívne upravuje Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 45/2011 Z. z. zo dňa 8. februára 2011 o kritickej infraštruktúre, ktorého predmetom je organizácia a pôsobnosť orgánov štátnej správy na úseku kritickej infraštruktúry, postup pri určovaní prvku kritickej infraštruktúry a povinnosti prevádzkovateľa pri ochrane prvku kritickej infraštruktúry a zodpovednosť za porušenie týchto povinností, pričom v zmysle ustanovenia § 2 tohto zákona sa prvom kritickej infraštruktúry rozumie najmä inžinierska stavba, služba vo verejnom záujme a informačný systém v sektore kritickej infraštruktúry, ktorých narušenie alebo zničenie by malo podľa sektorových kritérií a prierezových kritérií závažné nepriaznivé ba dokonca až devastačné dôsledky na uskutočňovanie hospodárskej a sociálnej funkcie štátu, a tým následne aj priamo na kvalitu života obyvateľov z hľadiska ochrany ich života, zdravia, bezpečnosti, majetku, ako aj životného prostredia.³ Primárnym cieľom príslušného už vyššie spomínaného zákona o kritickej je v podstate v súlade s rovnako už vyššie spomínanou smernicou Rady EÚ skvalitniť doterajšiu ochranu najdôležitejšej infraštruktúry, najmä voči silnejúcej hrozbe teroristických útokov, pričom považujeme na tomto mieste za potrebné zdôrazniť, že táto smernica - Smernica Rady EÚ 2008/114/ES o identifikácii a označení európskych kritických infraštruktúr a zhodnotení potreby zlepšiť ich ochranu - bola do nášho zákona riadne implementovaná.

Pomerne náročný a dlhodobý proces tvorby návrhu daného zákona o kritickej infraštruktúre začal v prvom rade schválením dokumentu s názvom „*Koncepcia kritickej infraštruktúry v Slovenskej republike a spôsob jej ochrany a obrany*“; ku schváleniu ktorého prišlo uznesením vlády Slovenskej republiky č. 120 zo dňa 14. februára 2007, kde toto uznesenie uložilo ministrom vnútra SR v spolupráci s ministrami a predsedami ostatných ústredných orgánov štátnej správy SR pripraviť a predložiť na rokovanie vlády SR návrh zákona o kritickej infraštruktúre.⁴ V Koncepcii kritickej infraštruktúry v Slovenskej republike a spôsobe jej ochrany

¹ ŠIMÁK, Ladislav; HORÁČEK, Jiří; NOVÁK, Ladislav; NÉMETH, Ľudovít a Vladimír MÍKA. *Terminologický slovník krízového riadenia*. Žilina: FŠI ŽU, 2005, s. 44.

² Smernica Rady 2008/114/ES z 8. decembra 2008 o identifikácii a označení európskych kritických infraštruktúr a zhodnotení potreby zlepšiť ich ochranu, 2008.

³ Zákon č. 45/2011 Z.z. o kritickej infraštruktúre, § 2.

⁴ MINISTERSTVO VNÚTRA SR, 2019. *Ochrana kritickej infraštruktúry*. [online]. [cit. 29.05.2019] Dostupné na internete: https://www.minv.sk/?Ochrana_kritickej_infrastruktury.

a obrany je kritická infrastruktúra definovaná ako tá časť národnej infraštruktúry (vybrané organizácie a inštitúcie, objekty, systavy, zariadenia, služby a systémy), ktorej zničenie alebo znefunkčnenie v dôsledku pôsobenia rizikového faktora spôsobí ohrozenie alebo narušenie politického a hospodárskeho chodu štátu alebo ohrozenie života a zdravia obyvateľstva, pričom je potrebné zdôrazniť, že jednou z hlavných úloh bezpečnostnej politiky Slovenskej republiky je nepretržité hodnotenie rizík a ohrození, zameraných predovšetkým na hrozbu terorizmu, tak na národnej, ako aj na medzinárodnej úrovni, kde analýza rizík je nevyhnutným predpokladom práve k pochopeniu ohrození v čoraz globálnejšom svete.¹

Za akési pokračovanie na tejto strastiplnej ceste procesu tvorby návrhu zákona o kritickej infraštruktúre bolo aj vypracovanie Národného programu pre ochranu a obranu kritickej infraštruktúry v SR, ktorý bol vládou SR schválený uznesením č. 185 z 26. marca 2008, pričom obsahom tohto národného programu bola aj príprava jednotlivých konkrétnych rezortov a ostatných ústredných orgánov štátnej správy prvej identifikácie najdôležitejších sektorov a podsektorov národnej infraštruktúry, kde bol zároveň aj zhodnotený súčasný stav týchto sektorov.

V súvislosti s už spomínanou významnou koncepciou kritickej infraštruktúry je potrebné spomenúť tiež, že v dokumente nazvanom Bezpečnostná stratégia SR, ktorý bol schválený Národnou radou Slovenskej republiky, sa deklaruje, že Slovenská republika nielen zaručí bezpečnosť kritickej infraštruktúry pred teroristickými útokmi, ale aj prijme opatrenia na obmedzenie zraniteľnosti prvkov kritickej infraštruktúry s dôrazom na informačné a komunikačné systémy, a na minimalizáciu negatívnych následkov útokov na ne, pričom bude pokračovať v aktivitách zameraných na bezpečnosť a integritu informačných a komunikačných systémov, zvlášť systémov nevyhnutných pre bezpečný výkon základných funkcií štátu.²

Národným programom pre ochranu a obranu kritickej infraštruktúry v Slovenskej republike, ktorého cieľom bolo zhodnotenie v tom čase aktuálneho stavu a identifikácia najdôležitejšej infraštruktúry v krajine, ako aj určenie konkrétnych programových krokov pre zefektívnenie a vylepšenie jej dovtedy určenej ochrany a obrany, bolo identifikovaných a zároveň aj podrobne rozpracovaných 9 základných sektorov.³

V súčasnosti v zmysle aktuálneho platného zákona o kritickej infraštruktúre a jeho prílohe č. 3 medzi hlavné sektory a ich podsektory v pôsobnosti ústredných orgánov patrí:

¹ Koncepcia kritickej infraštruktúry v Slovenskej republike a spôsob jej ochrany a obrany.

² Bezpečnostná stratégia Slovenskej republiky, 2005.

³ V zmysle § 2 písm. b) zákona č. 45/2011 o kritickej infraštruktúre cit.: „*sektorom kritickej infraštruktúry časť kritickej infraštruktúry, do ktorej sa zaraďujú prvky; sektor môže obsahovať jeden alebo viac podsektorov kritickej infraštruktúry.*“

V zmysle § 2 písm. a) zákona č. 45/2011 o kritickej infraštruktúre cit.: „*Prvkom kritickej infraštruktúry najmä inžinierska stavba, služba vo verejnom záujme a informačný systém v sektore kritickej infraštruktúry, ktorých narušenie alebo zničenie by malo podľa sektorových kritérií a prierezových kritérií závažné nepriaznivé dôsledky na uskutočňovanie hospodárskej a sociálnej funkcie štátu, a tým na kvalitu života obyvateľov z hľadiska ochrany ich života, zdravia, bezpečnosti, majetku, ako aj životného prostredia.*“

1. **doprava** v pôsobnosti Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky s podsektormi: cestná doprava, letecká doprava, vodná doprava, železničná doprava;
2. **elektronické komunikácie** v pôsobnosti Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky s podsektormi: satelitná komunikácia, siete a služby pevných elektronických komunikácií a mobilných elektronických komunikácií;
3. **energetika** v pôsobnosti Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky s podsektormi: baníctvo, elektroenergetika, plynárenstvo, ropa a ropné produkty;
4. **pošta** v pôsobnosti Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky s podsektormi: poskytovanie poštových služieb, poštový platobný styk a obstarávateľská činnosť;
5. **priemysel** v pôsobnosti Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky s podsektormi: farmaceutický priemysel, hutnícky priemysel, chemický priemysel;
6. **informačné a komunikačné technológie** v pôsobnosti Úradu podpredsedu vlády Slovenskej republiky pre investície a informatizáciu s podsektorom: informačné systémy a siete;
7. **voda a atmosféra** v pôsobnosti Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky s podsektormi: meteorologická služba, vodné stavby, zabezpečovanie pitnej vody;
8. **zdravotníctvo** v pôsobnosti Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky;
9. **financie** v pôsobnosti Ministerstva financií Slovenskej republiky s podsektormi: bankovníctvo, finančné trhy, systémy riadenia verejných financií.¹

Pre zaradenie ďalšieho nového sektoru treba, aby spĺňal určité kritéria pre zaradenie do zoznamu sektorov kritickej infraštruktúry, pričom kritéria, ktoré sa posudzujú sú napr. pravdepodobnosť teroristického útoku, ohrozenie inými faktormi, pravdepodobnosť vzniku závažnej udalosti a pod. V každom posudzovanom prípade sa berú do úvahy a analyzujú sa všetky riziká vplývajúce na daný objekt, či už sa jedná o riziká antropogénne alebo prírodné. Za jedno z najvýznamnejších kritérií možno bezpochyby považovať práve jeho nahraditeľnosť, kde sa berie do úvahy, resp. sa prihliada predovšetkým na možnosť nahradenia podniku v rámci okresu, kraja alebo krajiny, pričom čím je menší stupeň nahraditeľnosti, tým vyššie je možné riziko.²

Ochrana kritickej infraštruktúry

Ochrana kritickej infraštruktúry môžeme už v súčasnosti charakterizovať predovšetkým ako dynamický proces, ktorý sa orientuje v prvom rade na riadne zabezpečenie fungovania subjektov kritickej infraštruktúry a objektov, ktoré tieto subjekty de facto vlastní alebo prípadne len prevádzkujú, pričom fungujú s cieľom, aby nedochádzalo k ich zlyhaniu pri reflektovaní všetkých možných rizík a hrozieb. Vo všeobecnosti môžeme v krátkosti konštatovať, že cieľom kritickej infraštruktúry je minimalizácia následkov narušenia funkcií, činností alebo služieb v čo najvyššej možnej miere tak, aby v prípade narušenia toto bolo z hľadiska času krátkodobé,

¹ Zákon č. 45/2011 Z.z. o kritickej infraštruktúre, príloha č. 3.

² SELINGER, Pavel. Kritická infraštruktúra a možnosti jej ochrany. In: *Krízový manažment*. 2011, roč. 10, č. 2, s. 89-92.

resp. čo možno najkratšie, ďalej aby bolo hoci aj len provizórnym spôsobom, ale v konečnom dôsledku zvládnuteľné a v neposlednom rade z hľadiska územného aj teritoriálne obmedzené výlučne len tak, aby sa takéto narušenie týkalo čo možno najmenšieho počtu obyvateľstva.¹

Na margo vyššie uvedeného považujeme za potrebné pripomenúť, že subjektmi kritickkej infraštruktúry sú teda nielen vlastníci, ale aj prevádzkovatelia či už výrobných alebo aj nevýrobných systémov, ktoré vytvárajú produkty alebo poskytujú služby, ktoré predstavujú súčasť kritickkej infraštruktúry a objektmi kritickkej infraštruktúry sú naopak konkrétne stavby a zariadenia verejnej infraštruktúry, ale aj rôzne ďalšie prvky, ktoré sú buď vo vlastníctve alebo sú prevádzkované subjektmi kritickkej infraštruktúry.²

Vzhľadom na dnes neustále sa vyvíjajúce medzinárodné vzťahy medzi krajinami, ktoré sú skutočne v mnohých prípadoch členmi rôznych obrovských medzinárodných zoskupení, možno konštatovať, že v súčasnosti sa na ochrane kritickkej infraštruktúry a to nielen na medzinárodnej ale rovnako aj na vnútroštátnej, resp. národnej úrovni podieľajú predovšetkým medzinárodní partneri, medzinárodné organizácie a v súčinnosti s nimi aj vláda, verejná správa, územné celky, samospráva, štátne hospodárske subjekty a súkromné hospodárske subjekty, pričom ochrana a obrana kritickkej infraštruktúry predstavuje vo svojej podstate súhrn rôznych pomerne zložitých činností, mechanizmov, síl a prostriedkov, ktoré majú za úlohu zabezpečovať efektívnu prevenciu pred rizikovými faktormi, odvrátenie možného útoku na ktorýkoľvek prvok kritickkej infraštruktúry v prípade jeho ohrozenia, ale aj zabránenie negatívnym vonkajším alebo vnútorným vplyvom ohrozujúcim stabilitu a fungovanie daného prvku kritickkej infraštruktúry, ba dokonca až jeho existenciu. V samom závere majú za úlohu riešiť aj každé možné narušenie kritickkej infraštruktúry a to najmä odstránením následkov, čo v súčasnosti funguje na základe Národného programu pre ochranu a obranu kritickkej infraštruktúry v Slovenskej republike.³

Ochranu kritickkej infraštruktúry sa venuje aj samotný už vyššie spomínaný zákon o kritickkej infraštruktúre, pričom v tejto súvislosti tento zákon určuje primárne povinnosti prevádzkovateľov, ktorí musia na zabezpečenie v rámci stanovenej úrovne ochrany prijať všetky potrebné opatrenia pre dostatočnú ochranu prvku kritickkej infraštruktúry tak, aby bola zaistená absolútna funkčnosť, kontinuita a integrita tohto prvku, zároveň však musia dbať aj na včasné odvrátenie, zmiernenie alebo neutralizáciu identifikovaných možných hrozieb a rizík. Jednou z najzákladnejších povinností prevádzkovateľa, ktoré sú všetky určené v ustanovení § 9 zákona o kritickkej infraštruktúre, možno považovať povinnosť prevádzkovateľa uplatňovať pri modernizácii prvku technológiu, ktorá zabezpečuje jeho ochranu, zaviesť bezpečnostný plán po predchádzajúcom vyjadrení príslušného ústredného

¹ ŠENOVSKÝ, Michal; ADAMEC, Vilém a Pavel ŠENOVSKÝ. *Ochrana kritické infrastruktury*. Ostrava: Edice SPBI Spektrum, 2007, s. 47.

² SELINGER, Pavel. Kritická infraštruktúra a možnosti jej ochrany. In: *Krízový manažment*. 2011, roč. 10, č. 2, s. 89-92.

³ KELEMEN, Miroslav a Vladimír BLAŽEK. *Obrana a krízový manažment vo verejnej správe I*. Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika v LM, s. 165-166.

orgánu do šiestich mesiacov od doručenia oznámenia o určení prvku a o jeho zaradení do sektora, prehodnocovať priebežne bezpečnostný plán a ak je to potrebné, zaviesť po predchádzajúcom vyjadrení príslušného ústredného orgánu aktualizovaný bezpečnostný plán, oboznámiť svojich zamestnancov v nevyhnutnom rozsahu s týmto bezpečnostným plánom, precvičiť podľa bezpečnostného plánu aspoň raz za tri roky modelovú situáciu hrozby narušenia alebo zničenia konkrétneho prvku, určiť oprávnenú osobu, ktorá je zároveň kontaktná osoba, ak ide o prvok európskej kritickej infraštruktúry, postupovať podľa bezpečnostného plánu v prípade reálnej hrozby narušenia alebo zničenia prvku.¹

Vo všeobecnosti môžeme uviesť, že hlavnou úlohou ochrany kritickej infraštruktúry je zamedzenie akémukoľvek narušeniu systémov, ktoré tvoria súčasť kritickej infraštruktúry, pričom sa jedná v prvom rade o použitie konkrétnych opatrení a princípov, ktoré môžu minimalizovať možné ohrozenia kritickej infraštruktúry, teda ide v zásade o proces, ktorý zohľadňuje v čo najvyššej možnej miere všetky možné riziká a hrozby a zároveň smeruje k riadnemu zabezpečeniu konkrétne určených subjektov kritickej infraštruktúry a vzájomných vzťahov medzi nimi.

Odolnosť prvkov kritickej infraštruktúry

Z doposiaľ uvedeného nepochybne vyplýva, že každý jeden konkrétny prvok kritickej infraštruktúry môže reálne ohroziť nielen bezpečnosť a ekonomické záujmy štátu, ale rovnako aj samotný chod štátu, v dôsledku čoho by sme mohli hovoriť o v skutku zásadnom zásahu do každodenného života našej modernej spoločnosti, kde však nemožno nespomenúť, že škody na kritickej infraštruktúre, jej narušenie alebo v najhoršom prípade dokonca zničenie môže mať negatívny vplyv nielen na náš štát, ale rovnako tak aj na štáty pre nás susedné,² a preto je potrebné pri tejto problematike spomenúť aj odolnosť jednotlivých prvkov kritickej infraštruktúry.

V súvislosti s odolnosťou prvkov kritickej infraštruktúry považujeme za potrebné konštatovať, že vysoká úroveň odolnosti prvku kritickej infraštruktúry umožňuje vo svojej podstate zachovanie všetkých potrebných funkcií pre zaistenie jeho ďalšieho fungovania v prípade nejakého narušenia, na základe čoho je zrejmé, že práve dosiahnutý stupeň odolnosti prvkov kritickej infraštruktúry determinuje, resp. určuje ktoré funkcie je schopný ten ktorý prvok zastrešovať aj v prípade jeho zaťaženia negatívnymi a nežiaducimi vplyvmi, teda v prípade jeho priameho ohrozenia – narušenia. V aktuálnej dobe pomerne častých mimoriadnych udalostí vyvíjajúcich tlak na jednotlivé prvky kritickej infraštruktúry je potrebné sa zo strany kompetentných zamerať na zabezpečenie kvalitného vybavenia a prípravu potenciálnych prvkov kritickej infraštruktúry takým spôsobom, aby boli pripravené a schopné odolávať pri negatívnom pôsobení negatívnych javov a v prípade ich priameho pôsobenia čo najrýchlejšie obnoviť ich základné funkcie.

Odolnosť v tejto súvislosti môžeme definovať ako schopnosť systému absorbovať narušenie, znášať negatívne zmeny systému a zároveň aj schopnosť subsystémov zabezpečiť a udržať nevyhnutné funkcie, štruktúru a spätnú väzbu pre ďalší chod, v dôsledku čoho možno konštatovať, že niet teda žiadnych pochyb o tom, že určenie odolnosti prvkov kritickej infraštruktúry je z pohľadu ochrany kritickej

¹ Zákon č. 45/2011 Z. z., o kritickej infraštruktúre, § 9.

² ŠULC, M. Kritická infrastruktúra. In: *Právo-Bezpečnosť-Informace*. 2019, roč. 6, č. 1.

infraštruktúry potrebné ponímať ako podstatné a nezanedbateľné. Pre určenie, resp. stanovenie odolnosti jednotlivých prvkov kritickej infraštruktúry, alebo kritickej infraštruktúry ako komplexného celku je nutná formulácia jej indikátorov, kde medzi ne môžeme zaradiť robustnosť, redundancia a reakcieschopnosť, kde však samotný výpočet odolnosti je smerovaný predovšetkým do oblasti elektroenergetiky, nakoľko tento podsektor kritickej infraštruktúry možno považovať z hľadiska ľudskej existencie za jeden z najzákladnejších.¹

Záver

Infraštruktúru v Slovenskej republike možno charakterizovať ako vysoko zraniteľnú a navzájom prepojenú, pričom je potrebné zdôrazniť, že problematika zaoberajúca sa jej ochranou je nesmierne široká, čo možno spôsobuje práve fakt, že kritická infraštruktúra je pre chod spoločnosti v našej krajine nevyhnutne dôležitá.² V Slovenskej republike sa v priebehu niekoľkých rokov podarilo jasne identifikovať kritickú infraštruktúru a úlohy potrebné pre jej ochranu, čo však ale neznamená, že kritická infraštruktúra si nevyžaduje ďalšiu pozornosť, nakoľko nesmieme zabúdať, že ochrana a obrana kritickej infraštruktúry nie je jednorazová záležitosť, ale vždy pôjde o pomerne náročný a neustále sa vyvíjajúci proces. Z uvedeného jednoznačne teda vyplýva, že nielen všetky rezorty, ktoré sú akýmkoľvek spôsobom zodpovedné za jednotlivé sektory kritickej infraštruktúry, ale rovnako aj samotní prevádzkovatelia prvkov kritickej infraštruktúry sú povinní ochrane kritickej infraštruktúry venovať primeranú a teda nemalú pozornosť na takej úrovni, aby sa neustále rozvíjali jej metódy a aby sa do jej vylepšovania zahŕňali najnovšie trendy a poznatky na medzinárodnej úrovni v tejto oblasti.³

Literatúra

- KELEMEN, Miroslav a Vladimír BLAŽEK. *Obrana a krízový manažment vo verejnej správe I*. Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika v LM, 2011. ISBN 978-80-8040-423-9.
- KEMĚŇOVÁ, Eva. 2012. Využívanie krízových scenárov na ochranu európskej kritickej infraštruktúry. In: *Perspektívy rozvoja verejnej správy v krajinách Európskej únie: Zborník z celoštátneho vedeckého seminára*. Bratislava: Akadémia Policajného zboru v Bratislave, s. 83-93. ISBN: 978-80-8054-535-2.
- CHOVANČÍKOVÁ, Nikola. Odolnosť prvkov kritickej infraštruktúry. In: *Krízový manažment*. 2018, roč. 17, č. 2, s. 51-59.
- MARCHEVKA, Peter. 2011. Súčasnosť a budúcnosť kritickej infraštruktúry v Slovenskej republike. In: *Krízový manažment*. 2011, roč. 10, č. 2, s. 72-77.
- SELINGER, Pavel. 2011. Kritická infraštruktúra a možnosti jej ochrany. In: *Krízový manažment*. 2011, roč. 10, č. 2, s. 89-92.

¹ CHOVANČÍKOVÁ, Nikola. Odolnosť prvkov kritickej infraštruktúry. In: *Krízový manažment*. 2018, roč. 17, č. 2, s. 51-59.

² VIDRIKOVÁ, Dagmar a Kamil BOC. *Ochrana kritickej infraštruktúry: I. časť*. Žilina: FŠI ŽU, 2013, s. 51.

³ MARCHEVKA, Peter. Súčasnosť a budúcnosť kritickej infraštruktúry v Slovenskej republike. In: *Krízový manažment*. 2011, roč. 10, č. 2, s. 72-77.

ŠENOVSKÝ, Michal; ADAMEC, Vilém a Pavel ŠENOVSKÝ. *Ochrana kritické infrastruktury*. Ostrava: Edice SPBI Spektrum, 2007. ISBN 978-80-7385-025-8.

ŠIMÁK, Ladislav; HORÁČEK, Jiří; NOVÁK, Ladislav; NÉMETH, Ľudovít a Vladimír MÍKA. *Terminologický slovník krízového riadenia*. Žilina: FŠI ŽU, 2005.

ŠULC, M. Kritická infrastruktúra. In: *Právo-Bezpečnosť-Informácie*. 2019, roč. 6, č. 1.

VIDRIKOVÁ, Dagmar a Kamil BOC. *Ochrana kritickéj infraštruktúry: I. časť*. Žilina: FŠI ŽU, 2013. ISBN 978-80-554-0654-1.

Bezpečnostná stratégia Slovenskej republiky, 2005.

Koncepcia kritickéj infraštruktúry v Slovenskej republike a spôsob jej ochrany a obrany.

MINISTERSTVO VNÚTRA SR, 2019. Ochrana kritickéj infraštruktúry. [online]. [cit. 29.05.2019] Dostupné na internete:

https://www.minv.sk/?Ochrana_kritickej_infrastruktury.

Smernica Rady 2008/114/ES z 8. decembra 2008 o identifikácii a označení európskych kritických infraštruktúr a zhodnotení potreby zlepšiť ich ochranu, 2008.

Zákon NR SR č. 45/2011 Z. z. zo dňa februára 2011 o kritickéj infraštruktúre.

RESUMÉ

Článok sa vo svojej podstate zaoberá kritickou infraštruktúrou v Slovenskej republike, pričom definuje tento pojem s ohľadom na viacero hľadísk a charakterizuje niektoré ďalšie základné pojmy, ktoré s predmetnou problematikou kritickéj infraštruktúry v našej krajine bezprostredne súvisia. Autor sa v článku taktiež venuje niektorým fázam legislatívneho procesu, ktorý predchádzal vydaniu zákona o kritickéj infraštruktúre, do ktorého bola v súlade so zákonom implementovaná príslušná smernica Európskej únie. V závere článku venuje autor pozornosť aj samotnej ochrane a obrane kritickéj infraštruktúry v podmienkach Slovenskej republiky.

Kľúčové slová: kritická infraštruktúra, sektor, bezpečnostné riziko, ochrana a obrana, koncepcia, hrozba.

SUMMARY

SANTUSOVÁ, Diana; JAKUBÍK, Peter: CRITICAL INFRASTRUCTURE IN THE SLOVAK REPUBLIC

The article deals with critical infrastructure in the Slovak Republic, defining this term with respect to several aspects and characterizing some other basic concepts that are directly related to the issue of critical infrastructure in our country. In the article, the author also deals with some phases of the legislative process that preceded the issue of the Critical Infrastructure Act, in which the relevant European Union Directive was implemented in accordance with the law. At the end of the article, the author also pays attention to the protection and defense of critical infrastructure in the Slovak Republic.

Key words: critical infrastructure, sector, security risk, protection and defense, concept, threat.